

Školní informační bulletin

01/2025 ze dne 15.05.2025

Je čas na bilancování? Slovo ředitele.

Vážení rodiče, žáci, přátelé školy,

Tentokrát se na Vás obracím v květnu, kdy se pomalu blíží konec školního roku.

Každý školní rok je pro nás něčím specifický, každý nás něčím překvapí, potěší i potrápí. A opět byl rokem, kdy jsme opět potvrdili, že škola může být místem, kde se nejen učí, ale i žije.

Velkou radost nám udělala účast našich žáků v předmetových olympiádách a soutěžích. Nejenže jsme se zúčastnili ve velkém počtu, ale přivezli jsme i krásná umístění. Děkujeme všem, kteří reprezentovali školu s nadšením a pílí – ať už šlo o matematiku, fyziku, dějepis, zeměpis, přírodopis nebo angličtinu.

Zvláštní místo v našem kalendáři zaujímaly projektové dny, které se staly nedílnou součástí výuky. Kromě tradičních aktivit jsme letos realizovali i projekt environmentální výchovy, zaměřený na ochranu biodiverzity a praktické zlepšení systému třídění odpadu ve škole. Děti nejen diskutovaly o ekologii, ale samy navrhovaly konkrétní kroky ke zlepšení prostředí ve škole. Velký úspěch měl také „Den sociální integrace“, který zaštitila naše sociální pedagožka. Tato aktivita byla odměnou pro žáky školy za kreativní účast v muzejním dnu. Děti pojaly tento den jako party s přidanou hodnotou. Děti zajistily občerstvení, vytvořily různá stanoviště a různé způsoby aktivní zábavy pro sebe i ostatní. Za mě největší úspěch měly pekařské výkony dětí pod vedením Aleny Vřešťálové, které se realizovaly ve cvičné školní kuchyňce. Záměrem akce bylo získat příležitost k budování vztahů mezi žáky napříč ročníky. Hry, výzvy a společné aktivity ukázaly, že škola je především komunita.

Muzejní den je již tradicí, která trvá téměř dvacet let. Děti si vybírají z nabídky památek či jiných s historií spojených míst, kterou pak navštíví a prezentují. Letos vznikla úžasná díla, která proměnila sborovnu ve výstavu historických miniatur. Projektové dny jsme zopakovali ještě dvakrát se zaměřením na finanční gramotnost a mediální gramotnost pod patronátem hlavního angličtináře Jakuba Šolce. Letos se zopakovaly projektové dny i na prvním stupni. Zaměřeny byly na témata Den Země a Den české státnosti.

Za zmínku stojí i rozvoj školního poradenského pracoviště, které se stalo oporou pro žáky, rodiče i učitele. A v neposlední řadě jsme hrdí na to, že se nám daří udržovat školu jako bezpečné, přívětivé a moderní prostředí.

Ve škole vnímáme, že děti dnes čelí různorodým výzvám – od běžných konfliktů a nedorozumění až po vážnější potíže jako je šikana, psychické obtíže, úzkosti nebo narůstající závislost na sociálních sítích a mobilech obecně. Všimáme si i ústupu od pracovních návyků, snahy utíkat od problémů a snižující se odolnosti vůči běžným nárokům školního života.

Na tyto jevy reagujeme co nejrychlejší a citlivou intervencí. Do řešení problémů zapojujeme nejen třídní učitele a školní psycholožku, ale v případě potřeby také externí odborníky – např. terapeuty, pracovníky pedagogicko-psychologické poradny nebo specializovaných organizací. Děti učíme hledat řešení, nebát se mluvit o tom, co je trápí, a hledat pomoc.

Každou situaci posuzujeme individuálně, s důrazem na bezpečí a důvěru. Rodiče zapojujeme jako klíčové partnery – jen společným přístupem můžeme dětem pomoci zvládat náročné situace a růst v odolné a spolupracující osobnosti.

Připomínáme také možnost setkávání s vedením školy na bázi neformálnosti v režimu „Na kávu s ředitelem“. Rodiče zde mohou sdílet své postřehy, nápady nebo se jen přijít nezávazně zeptat na to, co je zajímavé. Nejsou vypsány žádné termíny, rodiče nás mohou kontaktovat sami, kdykoliv cítí potřebu.

Děkujeme všem rodičům, kteří s námi sdílejí své podněty a přispívají k vytváření podpůrného prostředí pro naše žáky. Otevřená komunikace a včasná spolupráce jsou pro nás základem každého úspěšného řešení.

Děkujeme všem – žákům, rodičům, kolegům – za společnou cestu tímto školním rokem. A těšíme se, co přinese ten další. PhDr. Pavel Ostap, ředitel školy

Důležité termíny:

25.06.2025 – Akademie ŠD budovy Chelčického

28.06.2025 – Vysvědčení

1.9.2025 – Začátek nového školního roku

Jak se učí naši učitelé?

Učit se učit – to je výzva, kterou naši pedagogové přijímají s otevřeností a odhodláním. V rámci **dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků (DVPP)** se naši učitelé pravidelně účastní kurzů, které jim pomáhají růst nejen odborně, ale i lidsky.

Vzdělávání zahrnuje různé oblasti naší práce. Prohlubujeme si povědomí o školské legislativě nebo i o tom, jak pracovat s dětmi, které mají psychické obtíže. V těchto tématech nás provázejí odborníci na slovo vzatí: PhDr. Monika Puškinová a PhDr. David Čáp.

Zvláštní pozornost věnujeme **mentorskému vzdělávání**. Zkušenosti učitelé procházejí kurzy, aby se stali kvalitními **uvádějícími učiteli** – tedy těmi, kteří pomáhají mladým kolegům zvládnout první roky ve škole. Jejich role je klíčová: poskytují oporu, sdílejí zkušenosti a pomáhají budovat zdravé profesní návyky.

Další skupina pedagogů se pod vedením školy cíleně vzdělává v oblasti **formativního hodnocení**. Tento přístup posouvá výuku od známkování k porozumění – odměňuje pokrok, podporuje sebereflexi a motivuje k vlastnímu učení. Jak říkal Jan Amos Komenský: „**Neučíme se pro školu, ale pro život.**“

Neméně důležitý je i **koučovací přístup ve výuce**, který učitele vede k tomu, aby byli průvodci, ne jen předavateli informací. Koučování podporuje samostatnost žáků, jejich vnitřní motivaci a schopnost hledat vlastní cesty k řešení. Jak trefně poznamenává Robert Čapek, autor konceptu „líného učitele“: „**Nejlepší učitel je ten, který učí (mluví) co nejméně – a přesto se děti učí co nejvíce.**“

V rámci **tandemové výuky** se učitelé učí spolupracovat a vzájemně se podporovat přímo ve třídě. Tento přístup umožňuje

sdílení osvědčených metod a zajišťuje, že každý žák dostane potřebnou pozornost.

Práce s chybou je další klíčovou oblastí, kterou se naši učitelé zabývají. Chyby nejsou vnímány jako selhání, ale jako příležitost k učení. Tento přístup podporuje otevřenost a odvahu žáků zkoušet nové věci.

Filozofie Akademie Libchavy, se kterou se naši učitelé seznamují, klade důraz na osobní rozvoj, emoční inteligenci a lidskost ve vzdělávání. Učitelé se učí nejen předávat znalosti, ale také podporovat žáky v jejich osobním růstu – a zároveň nezapomínat na vlastní poetično a emoční zážitek z učení.

Učíme se s lektory také si **hrát, vystupovat z komfortní zóny** a hledat radost v každodenním kontaktu s třídou. Pravidlem našeho týmu je **vyjíždět na růstová setkání a profesní konference**, které si často organizujeme sami – šité na míru našim potřebám a hodnotám. Jedním z nejvýraznějších zážitků bylo propojení týmové práce na **konceptním rozvoji školy** s návštěvou **zámku Bon Repos**, který se na jedno odpoledne proměnil v náš tvůrčí prostor. S využitím potenciálu genia loci soutěže *Peče celé Česko* jsme spojili kreativitu, spolupráci a vizi – protože **každý učitel uskutečňuje vizi školy**. Naši učitelé nesmějí být podobni sloupům u cest, jež pouze ukazují, kam jít, ale samy nejdou, jak trefně říká Komenský.

Všechny tyto směry mají společný cíl: **vytvářet školu, kde se dobře učí, pracuje i žije.**

Děkujeme všem kolegům, kteří se nebojí učit novému, sdílet a růst. Díky vám je naše škola místem, kde se učí srdcem i rozumem.

Školské poradenské pracoviště

Před lety jsem se dmul pýchou, že máme naše vlastní školní poradenské pracoviště! A musím se s Vámi podělit o to, že mi ten pocit přetrvává.

Přestože nástup inkluze přinesl ve sborovných narůstání počtu vrásek, šedin a tiků, tak jsem rád, že v naší škole se tyto projevy podařilo zastavit. Stalo se to tak díky týmu nadšených a přesvědčených kantorů a jím poskytnutého zázemí v podobě ŠPP – tedy školního poradenského pracoviště.

Velké díky patří šéfce ŠPP: Mgr. Martině Jarešové, která dnes toto pracoviště vede, v něm působí jako speciální pedagožka a metodička prevence. Vedle ní tam působí další dvě speciální pedagožky, sociální pedagog a školní psycholog a ještě jedna metodička prevence pro nejnižší třídy. Tým ještě doplňují dvě výchovné poradkyně a koordinátor začleňování žáků s odlišným mateřským jazykem.

Tým speciálních pedagogů převzal patronát nad našimi asistenty pedagoga, se kterými se pravidelně setkávají, plánují a vyhodnocují práci a celkově je podporují.

Snažíme se neustále posouvat dál. Učit nové kolegy, vypořádávat se s přebujelou administrativou a formalizováním některých činností. Přes toto všechno jsou na prvním místě stále děti, které potřebují naši podporu, zajistit podmínky, bezpečí a někdy i vlídné slovo.

Novou posilou letošního roku byla psycholožka Mgr. Denisa Macháčková a sociální pedagožka Bc. Veronika Lechnýřová, se kterými jsme se domluvili na spolupráci i dalším školním roce. Takže náš tým jede dál a začíná se připravovat na nový školní rok.

Kdy se obrátit na pracovníka ŠPP?

Kdykoliv potřebuje dítě, rodič nějakou podporu z důvodu vzdělávání, zajištění bezpečnosti, pomoci v psychické nepohodě, tak je na místě kontaktovat našeho pracovníka. Krédem naší práce je: *Naslouchám, podporuji, provázím. Jsem tu, abych pomáhal růst – v učení, v životě, v sobě.*

Neomluvené hodiny - naše starosti

Kde se stala chyba?

Záškoláctví není jen problémem dítěte. Je to zrcadlo, ve kterém se odráží vztah rodiny ke vzdělávání, autoritám a odpovědnosti. Když žák opakovaně chybí bez omluvy, není to jen jeho rozhodnutí – je to často výsledek tichého souhlasu nebo dokonce aktivní spoluúčasti dospělých.

Někteří rodiče omlouvají absence s lehkostí, jako by škola byla volnočasová aktivita či nepřítel. Jiní se vymlouvají na „únavu“, „nechuť“ nebo „potřebu si odpočinout“. Ale co tím dětem vlastně říkáme? Že pravidla platí jen někdy? Že vzdělání je volitelné?

Je pochopitelné, že každý občas potřebuje pauzu. Ale když se z výjimek stane pravidlo, ztrácíme kontrolu. A děti ztrácejí návyk. Návrat do školy je pak těžší – nejen kvůli učivu, ale i kvůli vztahům, odpovědnosti a rytmu.

Záškoláctví není jen o hodinách, které chybí. Je o hodnotách, které se vytrácejí. A právě rodiče jsou ti, kdo je mají doma upevňovat. Ne tím, že budou přísní, ale tím, že budou důslední. Že budou školu vnímat jako partnera, ne jako protivníka.

Možná bychom si měli častěji připomenout, že škola není jen o známkách. Je o přípravě na život. A ten se bez pravidel, odpovědnosti a spolupráce zvládá jen těžko..

My pedagogové s tím bojujeme ze všech sil. Většinou na to nejsme sami. Zapojeni jsou všichni, třídní učitelé, výchovní poradci, vedení školy, OSPOD, Odbor školství zpracovávající přestupky, Policie ČR a státní zastupitelství i soudy. Zapojených lidí je spousta. Jen výsledek v podobě nápravy se dostavuje jen velmi těžko.

Ale znovu je třeba zmínit, že když už neomluvená absence u žáka nastane, tak je naším úkolem ho nejen sankcionovat, ale zejména mu pomoci se znovu do školy vrátit, problém překonat a absenci zastavit. Od toho je tu celý pomáhající tým lidí v podobě psycholožky nebo sociální pedagožky.

Na shledanou, devátáci

Konec školního roku je vždy chvílí bilancování. A letos se loučíme s devátáky, kteří nám (dovolím si být osobní, tedy mi) přirostli k srdci – ať už svou pílí, osobností, nebo tím, že jsme je prostě často vídali na chodbě... i když měli být jinde.

Byli mezi vámi ti, kteří se ptali, přemýšleli, tvořili. A pak i ti, kteří se ptali pouze, kdy už bude konec hodiny, nebo jestli mohou v hodině na záchod. Obě skupiny byly důležité. Jedna nás inspirovala, druhá nás učila trpělivosti a udržet myšlenku. A obě nám (mi) budou chybět.

Milí devátáci, někteří z vás byli oporou tříd, jiní jste byli výzvou pro učitele. Ale i ti, kteří zkoušeli naši trpělivost, nám připomněli, proč jsme si vybrali právě tohle povolání. Protože každý žák je příběh. A vy jste napsali kapitolu, na kterou budeme vzpomínat.

Byli jste úžasní pomocníci během zápisu, během dnů otevřených dveří a během dalších akcí, kdy jste měli prokázat, že už nejste jen děti, jen žáci v lavicích.

„Omnia mutantur, nos et mutamur in illis.” – Vše se mění a my se měníme s tím. Vy se měníte v mladé dospělé, my se měníme v ještě zkušenější pedagogy, kteří vás budou s úsměvem sledovat z dálky. Ať už zamíříte na gymnázium, učiliště nebo do světa, přejeme vám, ať najdete cestu, která vás bude bavit a naplňovat.

Loučíme se s vámi s úctou, pýchou... a v některých případech i s lehkým pocitem úlevy nebo překvapením, že jsme to tak dlouho společně vydrželi... Ale i ti největší rošťáci nám budou chybět. Protože i oni byli součástí našeho školního příběhu.

Tak jděte a pište ten svůj.

Váš ředitel ze základky
PhDr. Pavel Ostap

Rozhovor se školní sociální pedagožkou

S čím může dětem i rodičům pomoci školní sociální pedagog? Povídali jsme si s Bc. Veronikou Lechnýřovou, která tuto pozici na škole zastává.

Jak byste jednoduše popsala roli sociálního pedagoga?

Sociální pedagog je takový spojovací článek mezi školou, rodinou a dalšími institucemi. Pomáhám dětem, které se potýkají s různými překážkami – ať už jsou to problémy doma, potíže s docházkou, nevhodné chování, nebo třeba jen to, že se ve škole necítí dobře. Někdy jim brání v učení úplně jiné věci než látka samotná.

S jakými situacemi se nejčastěji setkáváte?

Například u dětí, které často chybí nebo nedodržují školní pravidla, se snažím zjistit příčiny. Někdy za tím může být složitá situace doma, jindy nedostatek podpory nebo nízké sebevědomí. Pracuji s celou třídou i individuálně – s dítětem, rodiči i učiteli. Často řeším i situace spojené se zanedbáváním péče, šikanou nebo komunikací s OSPOD.

Hodně času věnuji podpoře dětí, které nezvládají rádo dorazit do školy. To je úplně nová situace, která se začala objevovat během posledních let. Někdy to je tak, že opravdu musím dítě vyzvednout ráno doma a doprovodit ho do školy. Náročné je to zejména v tom, že boj s psychickými bloky je na dlouho... a recidiva nastává opakovaně.

Jaká je spolupráce s rodiči?

Klíčová. S rodiči hledáme společnou cestu, jak dítě podpořit. Často si rodiče neuvědomují, že chyba vzniká u nich doma, v nefunkčním prostředí, nedobře nastavených pravidlech. Nejde mi o posuzování nebo odsuzování, ale o pochopení situace a hledání řešení. Někdy rodič potřebuje pomoc s orientací v systému, jindy jen vyslechnout a ujistit se, že na to není sám. Prostě hledáme cestu, neodsuzujeme, ale pomáháme.

Jak vás mohou rodiče kontaktovat?

Nejlépe e-mailem nebo přes třídního učitele. Vždy se snažím být co nejdostupnější – jak dětem, tak jejich rodinám. Škola by měla být místem, kde má každé dítě šanci uspět – i když jeho startovní čára není snadná.

Čím se ještě zabýváte?

S dětmi připravujeme školní parlament. Ta myšlenka se mi líbí již dlouhodobě. A velký impuls mi poskytla aktivita dětí, když jsme připravovali náš „den sociální integrace“, který právě aktivně tvořili žáci školy.

V tandemu se školní psycholožkou vedeme také podpůrné skupiny pro dívky druhé stupně. Skupina by měla působit preventivně, řešíme vztahy, psychické obtíže, stresy a vůbec zvládání obtížného věku.

V řešení je také zajištění menstruačních pomůcek pro žákyně. Také svačiny pro děti, které si z domu nemají možnost žádné přinést.